

Nr 311.

Av herr **Osberg**, om förbud för befattningshavare hos hushållningssällskap att vara ledamot eller suppleant i sällskapens förvaltningsutskott.

Under senare år har utvecklingen gått i den riktningen, att självskrivnenhet till allmänna befattningar i stor utsträckning avskaffats och mot denna utveckling torde man icke kunna göra någon vägande erinran.

När riksdagen år 1923 beslutade angående allmänna grunder för hushållningssällskaps organisation (svensk författningssamling nr 229/1933) ingick i detta beslut, att sällskapens sekreterare skulle vara självskrivna ledamöter av respektive sällskaps förvaltningsutskott. Denna självskrivnenhet har man all anledning att vända sig emot och med lika stor rätt kan man vända sig emot lämpligheten av att välja en befattningshavare till ledamot i ett förvaltningsutskott. Sekreteraren bör vara tjänsteman och som sådan ägna sig åt expeditionsgöromålen och de uppdrag utskottet finner lämpligt överlåta till honom att utföra.

Rätt ofta förekommer det att sällskapens sekreterare jämväl äro sekreterare hos egnahemsnämnderna i länen och detta kan möjligen i någon mån försvaras, men även har det förekommit, att sekreterare blivit vald till ledamot av egnahemsnämnd, vilket borde anses mycket olämpligt.

Det har ju uttryckligen sagts ifrån uti här åberopade författning 18 §, att »annan hushållningssällskapets befattningshavare än ovan nämnts må icke vara ledamot eller suppleant i utskott». Denna regel borde även gälla beträffande sällskapens sekreterare.

Beträffande landstingens direktörer och sekreterare förekommer det icke i något fall att dessa tillhöra förvaltningsutskott eller utöva rösträtt, när det gäller landstingets angelägenheter, och detta borde verkligen gälla som föredöme för hushållningssällskapen.

På grund av vad jag här framhållit, anhåller jag vördsamt,

att riksdagen måtte besluta, att samtliga befattningshavare hos hushållningssällskap icke må vara ledamot eller suppleant i sällskapens förvaltningsutskott,

och hemställer jag, att utskottet måtte vidtaga ändring i nu gällande förordning, som ett bifall till min ifrågavarande hemställan nödvändiggör.

Stockholm den 23 januari 1934.

Oscar Osberg.

